

ger i denne sag – en herinde i salen og en anden uden for vinduerne – blev jeg helt sikker på, at det var en forkert beslutning.

Nu bagefter, hvor alle kan se, at mange elementer var forkerte, og at det altså var en forkert beslutning, der blev truffet, vil jeg spørge statsministeren, om han ikke mener, at de langt over 300 mia. dollars, som er brugt på denne krig, kunne være brugt bedre og med en mere sikker effekt, både når det gjaldt om at få fjernet Saddam Hussein fra magten og få skabt en situation i Irak, hvor fremtidsudsigten er bedre, end den er i dag.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Det er jo altid sådan, at hvis man skal bruge nogle penge, er det selvfølgelig som udgangspunkt markant bedre at bruge dem til de formål, som hr. Steen Gade nævner her, nemlig fremme af uddannelse og demokrati osv. Det kan ingen jo være uenig i, men spørgsmålet er bare, hvordan vilkårene for at gøre det er.

Hvis Saddam Hussein stadig sad ved magten i Bagdad, ville selv nok så mange penge jo ikke nytte noget som helst. Da Saddam Hussein sad ved magten, så vi i øvrigt også, at de økonomiske sanktioner ingen virkning havde. De forarmede den irakiske befolkning, der ud over at være undertrykt af en brutal diktator blev udpint økonomisk på grund af det internationale samfunds afmagt, og det måtte altså have en ende på et eller andet tidspunkt.

Det er altid bedre at bruge penge på konstruktive formål som uddannelse, udvikling af demokrati og økonomisk udvikling end at bruge dem på krig; det siger sig selv. Men hvis der sidder en diktator som Saddam Hussein ved styret, vil selv nok så mange penge intet som helst hjælpe.

Kl. 14.05

Steen Gade (SF):

Vil det sige, at statsministeren er helt uenig i den beskrivelse, jeg nu vil forsøge at give: Man har givet 2.100 mia. danske kroner ud med det resultat, at hele regionen er blevet destabiliseret, og mener statsministeren, at når det kommer til stykket, er de givet bedre ud, end hvis man havde brugt dem på at forsøge at stabilisere regionen? Det handler jo også om vores sikkerhed, og vores situation i Europa er jo blevet mere usikker på grund af den destabilisering af hele regionen, der er sket.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg synes ikke, man kan stille det op på den måde. Jeg synes, man skal se det hele i et bredere perspektiv.

Tag f.eks. Afghanistan. Der er faktisk brugt penge på en krig, der fjernede det grusomme Talebanstyre i Afghanistan. Selvfølgelig er der brugt mange penge på en militær indsats for at fjerne et diktatur, men nu er der udviklet et demokrati i Afghanistan. Der er uro, og det er farligt at være i Afghanistan, men man er i gang med at udvikle et demokrati.

Hvordan ser det ud i Irak? Jo, der er uro, og sikkerhedssituationen er ikke tilfredsstillende, men millioner og atter millioner af irakere er gået til stemmeurnerne for at vælge en demokratisk regering.

Jeg synes, at vi, der lever i demokratier, har en forpligtelse til at hjælpe andre på vej til at opleve den frihed og nyde de demokratiske goder, som vi nyder. Desværre fører det en gang imellem til, at demokratierne er nødt til at anvende militær. Det havde selvfølgelig været behageligere og rarere at bruge pengene på andre formål, men hvis man mener noget alvorligt med at beskytte frihed og demokrati og sikre menneskerettigheder, er man en gang imellem desværre også nødt til at gribe militært ind.

Steen Gade (SF):

Vi er helt enige om nødvendigheden af at kæmpe for demokrati, og at det i den yderste konsekvens også kan betyde, at man må foretage sig noget militært. Det er ikke her, uenigheden findes.

Jeg synes, det er interessant, at statsministeren følte sig nødsaget til at finde eksempler fra Afghanistan for at begrunde, at han ikke vil gå ind i diskussionen. Nu vil jeg ikke diskutere Afghanistan, men det ville da klæde statsministeren at sige det samme, som jeg tror næsten alle andre i verden siger, nemlig at det havde været langt bedre, hvis der var blevet brugt 2.100 mia. danske kroner på genopbygning. Så ville vi have fået en mere stabil region, og der havde også været større chancer for demokrati. Det er jo Al-Qaeda, der er blevet styrket, ikke fordi amerikanere eller vi har ønsket det, men det er bare det, der er sket, og det har også haft indflydelse på Hizbollah i Libanon, på Syriens vrangvillighed og på Irans styrkede position i regionen. Jeg synes, at almindelig sund fornuft burde få ethvert menneske til at sige, at disse enorme økonomiske midler kunne være blevet brugt langt